

Algemene Vereniging voor Liefhebbers van
SAARLOOSWOLFHONDEN

Jaargang 9 Nr. 3

Beste leden,

Den Haag, 15 augustus 2015

Sinds 20 juli kan de AVLS weer trots zijn op een nieuwe mijlpaal sinds onze oprichting: Hij is er! Een goed boek over de Saarlooswolfhond, geschreven door Johan Berends en Hella Liefthing. Het boek vertelt voor het eerst het complete verhaal over de Saarlooswolfhond van 1884 tot 2015. Een prachtig document.

Het boek is op deze dag gepresenteerd aan Rony Doedijs, directeur van de Raad van Beheer. Zeker een aanrader om te lezen als de Saarloos je nauw aan het hart ligt. En bij welke lezer hier is dat niet.

Waar we ook naar kunnen uitkijken is de a.s. clubdag op 20 september, welke natuurlijk een extra feestelijk tintje krijgt wegens de 40-jarige erkenning van ons ras. Op deze dag zal ook een presentatie plaatsvinden van de pups die de afgelopen twee jaar bij ons zijn geboren.

En over geboorten gesproken: nog een reden om trots te zijn. In het afgelopen kwartaal zijn er 34 pups geboren uit 5 nesten binnen de AVLS. Dat is een resultaat om jaloers op te worden. Fijn dat jullie allemaal jullie verantwoordelijkheid hierin nemen. Een ras kan alleen blijven met jullie hulp.

Wat ook weer in de bestuursplanning staat, is om weer een fokkersoverleg te organiseren dit najaar. De outcross, en de grotere invloed die de leden hierin zullen krijgen, zal hierbij centraal staan.

En zo is mijn "spreektijd" al weer om! Ik hoop jullie 20 september allemaal weer te zien,

Mede namens het bestuur, met vriendelijke groet,
Reinier van Wattum, voorzitter

- 5 Een hond in wolfskleren
- 6 De blik van de wolf, deel 4 (slot)
- 8 Jachtinstinct
- 10 Dominantietheorie achterhaald
- 13 Wilde wolven blijven altijd wild
- 14 Kostwinners en probleemers
- 15 Nieuw leven
- 16 Virusziekten bij de hond
- 18 A star is born

COLOFON

VOORZITTER:

Reinier van Wattum

SECRETARIS:

Marianne Eggink

PENNINGMEESTER:

Robbert Haas

BESTUURSLEDEN:

Ingeborg Peper

Esther Siteur - van Rijnstra

REDACTIE:

Johan Berends

Hella Liefthing

FOTO'S:

Grit Fischer, Suzanne Stoetzer, Arno Meijer, Johan Berends, Katleen Wijns, Ellen Versnel, Sylvia Weyrich, Ineke Pompen, Gerrie Pols, Frans Lemmens.

Onze doelstelling

We willen het ras voor de toekomst behouden en iedereen die de Saarlooswolfhond in zijn hart heeft gesloten, informeren over alle aspecten van het ras. We verwelkomen iedereen, met of zonder hond, en we kennen geen ballotage. Het enige wat we vragen is dat je als lid achter onze doelstellingen staat.

De AVLS is erkend door de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied. De fokkerij is in handen van toegewijde leden bij wie welzijn en gezondheid van de honden altijd centraal staan. Het ras heeft een smalle en kwetsbare genenpool. Daarom wil de AVLS de genenpool waar mogelijk verbreden. Dit aspect van ons fokbeleid zal voor het behoud van ons ras van onschatbare waarde zijn.

De Saarlooswolfhond is als ras gefokt door Leendert Saarloos (1884-1969). Het is geen hond voor iedereen, maar voor een kleine groep liefhebbers, die de kwaliteiten van het ras op waarde weet te schatten. Het zeldzame en bijzondere ras heeft nog veel natuurlijke instincten. De AVLS behartigt als rasvereniging de belangen van alle Saarlooswolfhonden, ongeacht bij welke fokker of welke vereniging de hond is gefokt

De statuten en het huishoudelijk reglement vind je op www.avls.nl. Voor alle vragen over gezondheidscertificaten, adreswijzigingen, lidmaatschap en verdere informatie, mail je naar: secretaris.avls@gmail.com.

Correspondentieadres:
Secretariaat AVLS, Jean Sibeliusstraat 33, 3069 MJ Rotterdam.

Lid worden

Wil je het werk van de AVLS steunen? Word lid! Je kunt je aanmelden op: www.avls.nl> vereniging> lid worden.

De contributie bedraagt € 27,50 per jaar, te betalen voor 1 april. (nieuwe leden na 1 juli half geld). Eenmalig inschrijfgeld € 10. Gezinsleden € 17,50 per jaar. Raadpleeg de website voor meer informatie. www.avls.nl

De contributie overmaken op IBAN banknummer:

NL 77 RABO 0115 957 707
Voor een buitenlandse bankrekening:
BIC/Swift Code RABONL2U

Ten name van: Ver. Voor Liefhebbers van Saarloos. Onder vermelding van: contributie.

Een automatische incasso vraag je aan bij: secretaris.avls@gmail.com

Heb je een verhaal?

Deel het met ons! Onze leden vinden het leuk om jouw interessante, ontroerende of humoristische verhaal over jouw Saarlooswolfhond te lezen. Mail je foto's en stukjes naar: joh.berends@gmail.com

Een hond in wolfskleren *de bewogen geschiedenis van de Saarlooswolfhond*

"Het is fantastisch dat dit boek er nu ligt. Ik heb het altijd bijzonder gevonden dat er rond de Saarlooswolfhond zoveel intense emoties leven," zei Rony Doedijns, directeur van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland. Voorzitter Reinier van Wattum reikte hem op maandag 20 juli het eerste exemplaar uit. Marijke Saarloos bleek bij de presentatie, evenals Doedijns, opgetogen over de prachtige kwaliteit en de uitgebreide inhoud van het boek.

Marijke: "Hella Liefing en Johan Berends vertelden mij vorig jaar dat zij een boek wilden schrijven over de geschiedenis van de Saarlooswolfhond. Hella, Johan en ook Marianne Eggink hebben door hun jarenlange inzet, zonder enig vorm van eigenbelang, voor het ras gestreden en mijn vertrouwen nooit beschaamd. Dat heeft mij doen besluiten hen het archief van mijn vader ter beschikking te stellen. Als zij een boek gaan schrijven, dan wordt het het ware verhaal."

De uitreiking vond plaats in het Wantijpaviljoen, gelegen in het pittoreske Wantijpark in Dordrecht, in aanwezigheid van AVLS leden samen met hun Saarlooswolfhonden.

De Saarlooswolfhond kent een zeer turbulente geschiedenis. Er is al veel over geschreven, maar nooit is de complete geschiedenis verteld. 'Een hond in wolfskleren' beschrijft het verleden van ons prachtige ras op basis van uitgebreid onderzoek en talloze interviews. Het vallen en opstaan en steeds maar weer doorgaan, is een terugkerend gegeven. Want wat is het toch dat mensen zó door het vuur gaan voor deze honden.

Het verhaal begint in 1884, het geboortjaar van Leendert Saarloos, en eindigt in 2015, het jaar van de 40 jarige erkenning. Het is een geschiedenis van grote tegenslagen, van intriges, van machtmisbruik en jaloezie, maar ook van intens geluk.

Het is duidelijk dat er een man met het onverstoorbare en onverzettelijke karakter van Leendert Saarloos voor nodig was, om ons deze prachtige erfenis na te laten. Ieder ander had er allang de brui aan gegeven. Het boek leest als een spannende thriller en het zal de lezer zeker veel uren leesplezier bezorgen. Maar met alleen de geschiedenis zou dit boek niet compleet zijn. De rasstandaard, de vachtkleuren en hun vererving, de opvoeding, het karakter en het gedrag komen ook uitgebreid aan bod.

De mooi vormgegeven uitgave van 224 pagina's full color mag niet ontbreken in de collectie van de ware liefhebber. Het boek was voor AVLS leden al eerder te bestellen, maar komt nu ook beschikbaar voor andere geïnteresseerden. Wees er snel bij, want de oplage vliegt de deur uit! Toesturen kan, maar als je verzendkosten wilt besparen, haal het boek dan af op de clubdag van 20 september.

Bestellen kan uitsluitend op:
www.eenhondinwolfskleren.nl

nieuw boek over de Saarlooswolfhond

even poseren na de uitreiking

Leendert Saarloos bij het graf van de stamouders

De blik van de wolf reikt tot in onze ziel, deel 4 (slot)

In de laatste aflevering van de serie 'De blik van de wolf reikt tot in onze ziel' maken we kennis met Sofie en haar baasjes. Sofie is een wolfhybride, een mix van timberwolf en herder. Ze laat zich goed benaderen en gaat zonder schroom op mensen af. Toch vertoont ze ongewenst gedrag. Haar bazinnetje Janice Reins heeft de hulp van Cesar Millan en Jennifer McCarthy ingeroepen om de gedragsproblemen van Sofie aan te pakken.

Vertaling en bewerking Johan Berends

'Toen ik nog een kind was, wilde mijn moeder geen dieren in huis,' zegt Janice Reins. Zodra ze op zichzelf ging wonen, nam ze een hond. Sofie, de 11 maanden oude mix van wolf en herder, is Janices derde wolfhybride. Toen de baasjes Sofie alleen thuis lieten, merkten ze dat ze een probleem hadden. Charlie Mendez, de echtgenoot van Janice, vertelt dat de wolfhybride alles kapot maakte. Papieren en de muis van de computer werden opgegeten en uit de collectie videobanden frommelde ze nauwgezet alle tape.

'Je weet nooit wat Sofie vandaag weer zal opeten,' zegt Janice. 'Alles verdwijnt in haar bek. Sofie wil alleen maar bij ons in huis zijn. Als we de deuren niet afsluiten, vindt ze altijd een manier om ze te openen.'

Bench

Sofie sprong als pup al tegen de schuifpui op en toen ze groter werd, waren haar baasjes bang dat ze op een dag door het glas zou gaan. Daarom kwam er een bench in huis. De eerste keer dat ze haar alleen lieten in de

Cesar Millan

bench, kauwde Sofie de plastic bodem eruit, om daarna een groot gat in de vloerbedekking te knagen. De bench werd verplaatst naar een kamer zonder vloerbedekking. Sofie wist de bench half open te krijgen en sleepte het ding door de hele kamer. De baasjes legden daarop de wolfhybride met een riem vast, maar daar wist ze zich in een mum van tijd uit te wringen. Ze vluchtte de tuin in, en vervolgens de straat op. Ze zat al in de wagen van de hondennepper toen Janice en Charlie haar terugvonden. De baasjes kochten daarna een buitenbench voor haar, maar al bij de eerste keer dat ze Sofie alleen lieten, kauwde die zich een weg naar buiten, dwars door het gaas! Ze maakte een groot gat en verwondde zichzelf behoorlijk toen ze uit de ren ontsnapte.

Versteend

Het echtpaar bracht daarna een elektrische bedrading aan rond het gaas. Toen ze Sofie weer in de ren opsloten, had die snel de verandering in de gaten. Ze maakte onaangenaam ken-

nis met een elektrische schok, en verstijfde helemaal. Daarna zat ze als versteend in het midden van de buitenren en bleef net zo lang naar de bedrading staren tot de baasjes haar weer uit de bench haalden. Janice denkt dat de oorzaak van Sofies gedrag scheidingsangst is. Ze wil per se bij haar baasjes zijn. Charlie is bezorgd omdat hij niet weet wat er gebeurt als Sofie alleen is. Misschien zal Sofie op een dag door de glazen deur uitbreken en daarbij ernstig gewond raken. Als ze weer eens uit de tuin ontsnapt, zou ze aangereden kunnen worden.

Sociaal gedrag

Op een vraag van Cesar Millan of Sofie een wolfhybride is, antwoorden haar baasjes bevestigend. Hen werd verteld dat er 60% timberwolf in Sofie zit. Cesar merkt op dat Sofies gedrag meer op een hond lijkt dan op dat van een wolf. Dit is de eerste wolfhybride in deze serie die volkomen op zijn gemak is bij mensen. Volgens Jennifer McCarthy is het zeker geen 60% wolf. Er zit veel meer herder in Sofie en ook

voor Jennifer is het duidelijk dat het gedrag van de wolfhybride meer lijkt op dat van een hond. Sofie toont duidelijk interactief sociaal gedrag naar mensen toe en een wolf zou dat nooit doen. Het bazinnetje gaat 's avonds ongeveer 1 uur met Sofie wandelen als ze thuiskomt van haar werk. Volgens Cesar zal een hond die moe is, minder slopen. Sloopgedrag kan niet alleen door gebrek aan lichaamsbeweging ontstaan, maar ook door gebrek aan leiding. Maak de hond duidelijk wat je wilt en blijf altijd consequent.

Loopband

Jennifer inspecteert het terrein. De buitenren is volgens haar veel te klein. Cesar stelt intussen in huis een loopband op en laat Sofie kennismaken met het apparaat. Hij wil dat de wolfhybride op de loopband wat energie

kwijtraakt. Als Jennifer met de eigenaren buiten staat te praten, loopt Sofie zenuwachtig heen en weer. Ze is duidelijk op haar hoede, bang dat ze weer in de ren zal worden opgesloten. Volgens Jennifer versterkt die ren juist de scheidingsangst bij Sofie. Ze stelt voor, terwijl ze beseft dat dit veel van de eigenaren zal vragen, om minstens 2 uur per dag te gaan wandelen met Sofie. Ze kunnen dit splitsen in 1 uur 's ochtends en 1 uur 's avonds. Jennifer stelt voor om in de deur een hondenluik aan te brengen, zodat Sofie haar energie kwijt kan en op elk moment zelf kan beslissen waar ze wil zijn: buiten of binnen. Vrijheid, daar gaat het om!

Hondenbrokjes

Na zo'n 7 minuten is Cesar al zover dat hij Sofie heeft weten te verleiden op de loopband te stappen. Hondenbrokjes helpen daarbij goed. Volgens Cesar is de nervositeit van Sofie al een stuk

minder nu ze doorheeft hoe de loopband werkt. De loopband zal haar verder ontspannen. Jennifer vindt dat een hondenloopband in bepaalde omstandigheden best behulpzaam kan zijn (bijvoorbeeld bij mensen die zelf moeilijk ter been zijn en een hond hebben) maar in Sofies geval gelooft zij niet in de loopband. Het is voor een hond een onnatuurlijk ding. Als de baasjes fysiek in staat zijn om te lopen, gaat er niets boven een wandeling in de natuur. De band met Sofie zal door die wandelingen ook verstevigd worden. Cesar vindt dat de loopband een optie is en geen must. Hij geeft toe dat het onnatuurlijk is, maar volgens hem is een halsband, een riem of een rugzak dat in feite ook. Je kunt de loopband gebruiken zodat de hond zijn energie kwijt kan. Het echtpaar denkt dat de loopband een goed alternatief is als het regent.

Negatieve ervaringen

Jennifer heeft groot respect voor Cesar. Beiden kunnen van elkaar leren. Cesar vindt ook dat de buitenren onacceptabel klein is. De hond associeert de ren met negatieve ervaringen en dat is niet goed. De buitenren wordt vervangen door een deugdelijke omheining. Maar eerst wil Cesar dat Sofie loskomt van de angst en opwindung die de ren bij haar heeft veroorzaakt. De baasjes hebben niet de tijd genomen Sofie eerst te kalmeren en haar eraan te laten wennen. Wolf of niet, dieren reageren altijd op energie. Cesar toont de eigenaren hoe je het dier kunt uitnodigen te volgen. Na een paar oefeningen volgt Sofie hem ontspannen de ren in. Cesar legt uit dat je zo een hond kunt aanleren jou te vertrouwen. Jennifer vindt ook dat deze oefeningen, voordat de ren wordt verwijderd, goed zijn. De baasjes oefenen nu samen. Sofie moet leren dat opsluiten in de ren ook betekent dat ze kan ontspannen. Het is na een paar oefeningen allemaal veel relaxter geworden en veel plezieriger voor zowel baasjes als Sofie. Volgens Jennifer is het belangrijk dat Cesar de baasjes laat zien wat ontspannen zijn precies inhoudt en hoe je dat een hond kunt aanleren. Sofie is

gelukkig nog jong en daarom nog goed te trainen. Nu hebben de baasjes geleerd hoe ze het gedrag van Sofie een andere kant op kunnen sturen. Ze hebben er alle vertrouwen in dat ze voortaan minder moeilijkheden zullen hebben en, nog belangrijker, dat Sofie zichzelf minder in de problemen zal brengen.

Twee werelden

Jennifer en Cesar hebben in deze serie veel van elkaar geleerd. Hij van haar kennis over wolven, zij van zijn kennis over hondengedrag. Maar hoe ga je ermee om als die twee werelden bij elkaar komen in een en hetzelfde dier? Volgens McCarty fok je dan een dier

dat steeds in de war is. De hybride weet niet of hij moet reageren op zijn wilde of zijn gedomesticeerde instinct. De les voor ons moet zijn: kruis een hond nooit met een wolf! Cesar sluit af met de woorden: als je een wolf met een hond kruist, krijg je nooit het beste van twee werelden. In plaats daarvan krijg je een dier met een sterke jachtdrift zonder natuurlijke angst of schuwheid. Je veroordeelt een prachtig, vrij en wild dier tot een levenswijze die nooit voor hem was bedoeld. Dat doet hem denken aan de woorden van zijn opa: 'werk altijd *met* moeder natuur, maar nooit *tegen* haar.

Foto's: *Pettalk, Mission Wolf.*

Bron: *SueAnn Fincke voor NGC.*

Jachtinstinct

Het is ook nooit goed of het deugt niet. Ben je net lekker als Saarlooswolfhond je jachtinstinct aan het bijpunten, moet de baas weer zondig roet in het eten gooien...

Er zijn mensen die denken dat het leven met Thorgal één grote aaneenschakeling van komische situaties is en die hebben eigenlijk ook wel gelijk. Meestal. Afgelopen moederdag heeft Thorgal een schaap dusdanig verwond, dat het door de dienstdoende veearts moest worden afgemaakt. Ja.

Serius dood

Dat er een flink jachtinstinct in hem huisde was gevoeglijk bekend. De keren dat hij er als een pijl vandoor ging en even later met een bungelend (en soms nog hevig piepend) konijn in zijn kaken weer opdook, zijn niet meer op de vingers van 1 hand te tellen. We hadden intussen geleerd dat het maar het best was om gewoon een paar – pijnlijke - minuten te wachten. Konijn was tegen die tijd echt serius dood en eerlijk gezegd al halverwege op weg naar zijn maag. Met huid en haar ja. Geen spoortje meer van te bekennen. Robbert en ik stonden er dan ietwat beschaamd bij, want het 'hij doet echt niks' komt toch wat anders over als het onderwerp met smaak een beest in stukken lag te scheuren en het breken van de botten tot in Spanje te horen was. Zolang het bij konijnen bleef, vooruit. Fietsers en joggers kunnen godzijdank altijd moeiteloos passeren, al hebben we er nu 1 (Aeghir) die van schrik begint te blafhoesten waarop de joggers stoppen en hem aan gaan staan te kijken. Fijn!

Schaapskuddes

In het kader van bezuinigingen en leuk voor de wandelaars, zijn echter in Rotterdam overal de hoveniersbedrijven verdwenen en de schaapskuddes verschenen. Over het algemeen wel met een bordje (op 1 meter afstand van de daadwerkelijke kudde; handig!) en

Thorgal met zoonlief Aegir

een soortement lullig draadhekje van 70 cm hoog maar dat leek me altijd verre van Saarloosproof. Dat klopte. Bij het wandelen in de Broekpolder in Vlaardingingen sloeg ik een paar jaar geleden nietsvermoedend de bocht om. K! Schapen! Thorgal had ze natuurlijk allang geroken en speerde erop af. De schapen zetten zich in beweging en toen was het hop, het hekje over. Ik begrijp nog steeds niet hoe het kan dat hij er überhaupt toen geen 1 gepakt heeft, maar toen hij er eenmaal overheen was, bleef hij staan.

Ik liep, zijn naam roepend, met een hardslag van 300 zo snel mogelijk de andere kant op en in de verwarring kwam hij weer terug naar het hekje. Alleen, nu sprong hij er TEGEN aan. WAT een sukkel! Ja hèhè, een schok natuurlijk en nu piepend en hijgend een uitgang zoeken om bij mij te komen. Ik terug. Stok gevonden en daarmee een opening in het hek gemaakt, hond er-

onder gekropen, aangeliënd en iedereen met de schrik vrij.

Witte busjes

Daarna ontwikkelden we een soort van 2e natuur om in deze tijd van het jaar de omgeving te scannen op witte busjes (de kuddes verplaatsten zich iedere paar dagen) met een aanhanger erachter, geblaas, of rode hekjes. Afgelopen zondag stappen Robbert en ik uit NAAST zo'n rood hekje. Honden waren uiteraard nog aan de lijn dus geen probleem.

We lopen er rustig langs, bespreken hoe en waar we op de terugweg naar de auto zullen lopen en alvast aanlijnen en na een paar minuten konden ze los. Heerlijk weer. Rustig, geen vuiltje aan de lucht.

De jongens hadden het laatste judo toernooi van het jaar in Brabant dus we hadden een uur en moesten dan weer op huis aan.

We zijn over de helft, lopen over een bruggetje als het opeens heel stil achter ons wordt. Waar zijn ze? Achter een konijntje aan? PLONS horen we. Dit is niet goed. "SHIT len, daar staan ook schapen," roept Robbert. Vloekend rennen we richting de braamstruiken (natuurlijk). Ik zie een meter of 10 voor me 2 lammeren staan.

Even heb ik de hoop dat het meevalt, maar wel raar dat ik de honden nergens zie. Robbert is al de struiken ingegaan en komt met een zeer opgewonden Aeghir terug. Snel aan de lijn en nu Thorgal zoeken.

Witte tornado

Mèèèèèèh, horen we. Oh, f**k. Door de begroeiing zie ik een witte tornado. Aan de overkant van een sloot ligt een soort landje waarop volkstuintjes zijn en een educatief dingetje waar je, geloof ik, ook wat kunt drinken op een terras. Maar hoe komen we daar? Robbert begint om te rennen. We hebben aan de andere kant wel eens een hek gezien, hopelijk is het van die kant te benaderen. Na 10 seconden keert Robbert zich om en schreeuwt: "Misschien zijn ze op zondag niet open." *^###%. Het is ook nog Moederdag vandaag. Weer die struiken en bosjes door en dan maar de sloot in. Robbert heeft nu zicht op Thorgal die al een minuutje bezig is en zich inderdaad bovenop een schaap heeft gestort. Schreeuwend en drijfnat rent Robbert op hem af, waardoor Thorgal inderdaad los laat en naar het volgende schaap toe rent.

Serius boos

Om een lang verhaal ietwat in te korten: schaap nr. 2 redt het vege lijf door een vijver in te duiken en het lukt Robbert op een gegeven moment Thorgal in een hoek te drijven. Die heeft inmiddels ook wel door dat de baas serius boos is en komt uit zichzelf naar hem toe als hij HIER roept. Vervolgens sleurt Robbert hem aan de riem weer mee de sloot in, de bosjes door en du moment dat hij de bramen uitstapt, komt er een autootje van de boswachter aan. Wat is er gebeurd, vraagt die. "Mijn hond heeft een schaap gegrepen en we zijn op zoek naar de eigenaar."

"Oh, staan daar ook schapen? Ik rijd wel even om en dan zie ik jullie bij het hek."

De tuin blijkt open en als we daar aankomen (Robbert druipt vanaf zijn middel en was ook even vergeten dat zijn telefoon nog in zijn zak zat), hebben de dames die er werken en zelfs de bezoekers op het terras, nog niets gemerkt (!?).

Er lopen ook konijnen en kippen los en ik heb de grootste moeite 2 hyperende honden in bedwang te houden. We leggen ze ergens vast aan een paal en ik ga er maar naast op de grond zitten. Robbert verdwijnt uit zicht.

de witte tornado

Jonge stelletjes

Zo nu en dan komen er jonge stelletjes langs, al dan niet met een kind op een duwfietsje.

Ehhhh, niet zo handig nu denk ik, maar ik zit op 10 meter afstand en weet ook niet wat ik moet zeggen. Een van de dames die er werkt wel: "U kunt nu beter even niet doorlopen want daar ligt een gewond schaap dat door die twee honden gegrepen is." Fijn. Na een minuut of 40 komt er een mevrouw vragen of ik soms een glaasje water wil. Dat wil ik wel en ik vraag wat de status van het schaap is.

Nou... niet zo. Thorgal heeft hem waarschijnlijk eerst bij de keel gegrepen en toen bij zijn kont en met name daar zit een grote wond. De dienstdoende arts is gebeld, maar die staat even een keizersnee bij een koe uit te voeren en komt daarna hierheen. Ik heb geen idee hoe laat het is (mijn telefoon ligt thuis), maar bedenk me dat de kinderen nog van niks weten en dat we dat toernooi wel kunnen vergeten. Robbert belt met een geleende

telefoon naar huis en na nog eens een half uur komt gelukkig de veearts. De boswachter is al weer weg (die bleek op zijn dagelijkse ronde te zijn voor de Hooglanders daar), maar die had tussen neus en lippen nog wel even laten vallen dat schapen zonder afrastering niet zo slim waren.

Er gaan al verschillende doemscenario's door mijn hoofd, van muilkorven tot inbeslagname van Thorgal en ben verbaasd dat hij zelfs niet onze gegevens opneemt.

Al snel blijkt dat de verwondingen dusdanig zijn (hij heeft aan de achterkant gewoon een hap uit het schaap - dat overigens ook nog maar van februari was dus eigenlijk meer een groot lam- genomen), dat de arts aanraadt om hem in te laten slapen.

De eigenaar die ondertussen was opgetrommeld, barst in snikken uit en ook wij voelen ons ronduit klote.

Robbert vraagt aan de arts of de rekening direct naar ons gestuurd kan worden en we nemen afscheid.

Puzzel

Drie uur later dan de bedoeling was, komen we thuis. En nu? Om te beginnen ga ik daar dus never nooit meer wandelen. Muilkorf? Teletac? Ik weet het (nog) niet. Muilkorf is natuurlijk effectief, maar heeft ook wel gelijk een heel andere uitstraling naar andere honden (en vooral hun eigenaren). Teletac? Liever niet, maar het is wel duidelijk dat meneer zich echt niet meer door water of andere 'natuurlijke' barrières laat tegenhouden (even voor de duidelijkheid, het was geen slootje waarover hij kon springen. Hij moest echt zwemmen).

Altijd aangeliend? Dan word ik gek, denk ik. Aangeliend in de stad is prima te doen, maar het is een sterke hond en als die zijn energie kwijt moet met alleen maar aangeliend wandelen (of fietsen) dan heb ik een arm van HULK proporties en ben ik voortaan 6 uur per dag bezig met wandelen.

Het is een puzzel en ik moet zeggen geen leuke.

Dominantietheorie achterhaald

De dominantietheorie is gebaseerd op wolvenstudies van enkele decennia geleden. Hierin werd verondersteld dat de rangorde in een wolvenroedel wordt bepaald door een dominante leider die zijn positie aan de top moet bevechten en daarna steeds moet consolideren: de alfawolf was geboren. Nu lijkt deze theorie achterhaald. Wat zijn de consequenties hiervan voor de omgang met onze Saarlooswolfhond?

door Manon Geerlings

De gangbare interpretatie van hondengedrag is gebaseerd op onderzoeken die in de jaren '60/'70 zijn gedaan. Deze onderzoeken gaan ervan uit dat de hond erop gericht is om de leiding te nemen of dit zal gaan doen als hij geen of onduidelijke leiding krijgt (dominantietheorie).

Rangorderegels

Je leert dan ook op de hondenschool dat je er actief voor moet zorgen dat jouw hond ranglaag blijft. Om dit te bereiken wordt geleerd om de rangorderegels toe te passen:

- ◆ als eerste door een deur
- ◆ als eerste eten
- ◆ initiatieven nemen en niet ingaan op initiatieven van de hond
- ◆ de hond niet voorop laten lopen of de richting laten bepalen, etc.

Ook moet je je hond corrigeren wanneer hij niet gehoorzaamt, omdat jij je ranghogere positie continue moet bevestigen. Bij bijna alle hondenscholen werden deze adviezen dan ook jarenlang aan cursisten gegeven, omdat dit de instructeurs in de opleiding geleerd

was. Er zijn zelfs nú nog hondentrainers en gedragstherapeuten die adviezen als 'in het nekvel pakken en 'op de rug duwen' geven.

Veel van deze adviezen zijn compleet zinloos en veroorzaken meer ellende - stress, onzekerheid, angst, agressie en depressie - dan dat het iets oplevert.

normale leefsituatie is. Gedrag dat hier te zien was, bestond uit veel agressie en overheersing (dominantie) - logisch! - kijk maar eens wat er gebeurt wanneer je een groep mensen die elkaar niet kennen in een gesloten ruimte gedurende langere periode laat verblijven (Big Brother). Men verklaarde dit gedrag zo dat een wolf zich door

Dr. David Mech op YouTube

Dominantietheorie

De theorie dat de rangorde bepaald wordt door middel van dominantie is gebaseerd op wolvenstudies uit de jaren '60/'70. Dr. L. David Mech heeft de bevindingen gepubliceerd in 1970 in een boek, waarvan inmiddels 110.000 exemplaren over de hele wereld zijn verkocht. Men dacht toen dat groepen wolven tegen de winter bijeenkwamen om gezamenlijk te kunnen jagen waardoor de kans op overleving groter zou worden. Er zou dan één wolf de leider zijn en dit door middel van dominant gedrag bevestigen en in stand houden.

Gevangenschap

Om sociaal gedrag onder wolven te observeren, zijn er verschillende wolven in gevangenschap bij elkaar gezet. Deze roedels werden door de mens samengesteld waardoor er dus geen sprake was van een natuurlijke roedel! Het mag duidelijk zijn dat dit geen

dominant gedrag opwierp tot leider van de groep, hieruit is de term 'alfawolf' ontstaan. Deze theorie is rechtlijnig toegepast op het gedrag van honden. Vervolgens is deze dominantietheorie gemeengoed geworden en wordt het tot op de dag van vandaag nog steeds toegepast.

Achterhaald

Dezelfde David Mech heeft nu verklaard dat zijn eerste dominantietheorie inmiddels achterhaald is. Op YouTube kun je een filmpje bekijken waar Mech dit uitlegt. Zoek op 'David Mech alpha wolf' dan kun je een filmpje vinden waarin hij vertelt hoe de ware aard van het beestje in elkaar zit.

Andere conclusies

David Mech is na zijn publicatie in 1970 doorgedaan met onderzoek en komt nu tot heel andere conclusies in vervolg op zijn eerdere dominantietheorie.

- ◆ De term 'alfa' is van toepassing op

kunstmatig samengestelde roedels.

♦ Roedels in het wild zijn als gezinnen, met papa, mama en de kinderen.

Pet parents

In Amerika is altijd alles groter en vaak ook gekker, maar hun term 'pet parents' is dus helemaal zo gek nog niet. Je kunt je voorstellen, als je dit weet, dat de manier waarop wij (veelal) met onze hond omgaan voor veel stress bij de hond zorgt. Denk bijvoorbeeld aan het corrigeren van gedrag, omdat hij niet luistert. Zeker wanneer je dit fysiek doet (in het nekvel pakken en op de rug leggen) is dit voor een hond zeer bedreigend. Wanneer een hond gromt en hiervoor gecorrigeerd wordt omdat dit dominant zou zijn, zal de hond zijn gedrag onderdrukken en zich nog elender voelen.

Of, wanneer je niet ingaat op initiatieven van de hond, leert hij dat initiatieven geen resultaat hebben, of zelfs een negatief resultaat, waardoor hij uiteindelijk in geen enkele situatie meer initiatief zal tonen; hoe schadelijk is dit voor zijn zelfvertrouwen en voor zijn levensgeluk!

Dominant gedrag

Een hond die dominant gedrag vertoont, ondervindt stress en kan de situatie niet op een andere manier oplossen. Ik ben ervan overtuigd dat deze hond zich te allen tijden ongelukkig voelt.

Modern inzicht

Nieuwe inzichten dringen maar langzaam door. Na het in 1970 gepubli-

ceerde boek heeft David Mech gedurende 20 zomers wolvenroedels in de vrije natuur geobserveerd.

Dr. Mech heeft al in 1999 officieel bekendgemaakt dat de eerdere interpretaties en theorieën niet kloppen als ze worden toegepast op natuurlijke wolvenfamilies. Hij heeft vanaf die tijd al vele nieuwe onderzoeken gepubliceerd.

Vaderwolf

Helaas duurt het vaak jaren voordat nieuwe inzichten in de maatschappij zijn doorgedrongen. Uit de meer recente onderzoeken komt naar voren dat een roedel een familie is (dus geen "Big Brother"). Dit betekent dat er een ouderpaar is met hun nakomelingen.

Ouderpaar in plaats van alfapaar

Denken en spreken in termen van een 'ouderpaar' in plaats van een 'alfapaar' geeft een heel nieuwe kijk op de omgang met onze hond.

♦ Het ouderpaar zorgt voor veiligheid en bescherming.

♦ Het ouderpaar heeft een natuurlijke (vanzelfsprekende) (bege)leidende rol.

Dit hoeven ze niet af te dwingen door dominant gedrag. Sterker nog... een roedel wolven is over het algemeen zeer vredig en conflict vermijdend. De dieren leven samen in harmonie.

Positieve consequenties

In de omgang met onze hond heeft het loslaten van de dominantietheorie zeer positieve consequenties.

Wanneer we het gedrag van onze honden niet meer onderdrukken uit angst voor een dominante hond die de leiding overneemt, zal er een veel fijnere relatie ontstaan.

Probleemgedrag komt juist vaak voort uit de adviezen die gegeven worden vanuit de dominantietheorie.

Dr. Rachel Casey, professor huisdieregedrag en welzijn aan de universiteit van Bristol stelt:

"De algemene opvatting dat elke hond gedreven wordt door een of andere aangeboren wens om mensen en andere honden te controleren en domineren, is ronduit belachelijk. Deze aanname onderschat op grove wijze de complexe communicatie- en leermogelijkheden van honden. Bovendien leidt dit tot het gebruik van gehoorzaamheidsmethodes die welzijn beloven, maar in feite probleemgedrag veroorzaken."

AVLS Clubdag zondag 20 september

De AVLS clubdag op zondag 20 september komt er snel aan. Iedereen is welkom vanaf 09.30 uur. Zoals altijd zijn ook niet-leden van harte welkom. Dit jaar is het een extra feestelijke dag vanwege de veertigjarige viering van de erkenning van ons ras. De locatie is Manage Fjordhest-Gard in Hoenderloo. 's Ochtends zal Arvid van der Putten een lezing houden over omgaan met angst, de kracht (en de valkuil) van het kijken en 'hond in de maatschappij' behandelen met filmpjes en voorbeelden uit de praktijk.

's Middags worden de nesten van de afgelopen twee jaar in het zonnetje gezet. De jeugd heeft de toekomst, dus is de AVLS trots om de jongste aanwas te laten zien. Natuurlijk gebruiken we de middag ook om gezellig bij te praten. In de kraam met hondenspullen kun je met speciale korting van alles kopen en er is natuurlijk een AVLS stand. Dit is tevens de gelegenheid om het boek "Een hond in wolfskleren" aan te schaffen. Leden kunnen vooraf een exemplaar reserveren op www.eenhondinwolfskleren.nl. We hopen jullie te zien op 20 september. De Activiteitencommissie.

Dierapotheker.nl

U wilt toch ook het beste voor uw dieren?

De beste producten
van de dierenarts...
thuisbezorgd!

2,95
verzend
kosten

100
petpunten extra
bij uw bestelling
gebruik code:
Plushorst

Dierenartsenpraktijk Horst e.o., Amerikaanseweg 33, Horst
Dierenkliniek de Oude Melkfabriek, Leunseweg 22A, Venray-Leunen
Dierenkliniek Blerick, Helling 1, Venlo-Blerick

BARFmenu®

100%
Natuurlijke Diervoeding

BARFmenu diepvries versvoeding wordt gemaakt van uitsluitend vers
rauw vlees, verse organen en verse vleesbotten. Bevat van nature
een zeer hoog gehalte aan natuurlijke vitaminen en mineralen.

Geen chemische supplementen toegevoegd!
Geen rijst of granen - dus glutenvrij!

TinLo BV
Wilgenlaan 3e
2051 TA Berkel en Rodenrijs
www.tinlo.nl

www.barfmenu.nl

NATUURLIJK HET BESTE!

NIEUW

- KOUD GEPERST
- VEEL VLEES
- TARWE- EN GLUTENVRIJ
- PUP TOT SENIOR

NIEUW: Naast de geperst adult brok is er nu ook de tarwe- en glutenvrije geperst puppy & small breed (28/15) en de geperst lam - all life stages (24/14), met een hoog vleesaandeel.

BIOFOOD geperst is geschikt voor alle honden, van pup tot senior.

BIOFOOD®
WWW.BIOFOODDIERVOEDING.NL

Wilde wolven blijven altijd wild

Wolvenwelpen maken een veel snellere ontwikkeling door dan hondenpups. Waarom blijven wilde wolven altijd wild en zijn ze niet te domesticeren? Een verslag van het onderzoek van de Amerikaanse biologe Kathryn Lord.

Vertaling Johan Berends

Tot nu toe was er weinig bekend over de ontwikkeling van zintuigen bij wolvenwelpen. Er waren slechts aannames die waren afgeleid van wat al bekend was over honden. Wetenschappers weten al langer dat er grote verschillen zijn in de vroege ontwikkeling van wolvenwelpen en hondenpups. Evolutiebioloog Kathryn Lord deed er promotieonderzoek naar aan de Universiteit van Massachusetts. Volgens haar is het feit dat wolven eerder lopen dan honden erg belangrijk.

Zintuiglijke ervaringen

Lords studie bracht aan het licht hoe honden en wolven hun omgeving gewaarworden gedurende de vier weken durende ontwikkelingsperiode die ook wel bekend staat als de kritieke periode van socialisatie. Haar bevindingen kunnen ons meer begrip bijbrengen over de verschillen tussen wolven en honden. Honden en wolven lijken genetisch erg op elkaar. Daarom is het voor biologen moeilijk te begrijpen waarom wilde wolven altijd wild blijven, terwijl honden met plezier *a mans best friend* worden. Volgens Kathryn Lord is dit verschil gekoppeld aan de vroegste zintuiglijke ervaringen van de dieren.

Lords onderzoek toonde aan dat het socialiseren van een hondenpup met een mens slechts 90 minuten hoeft te duren als de pup tussen de vier en acht weken oud is. Na deze periode heeft een pup meestal weinig angst meer voor mensen. Jonge wolvenwelpen moeten echter vanaf de derde week 24 uur per dag intensief contact hebben met mensen. Zelfs dan zal vaak niet hetzelfde resultaat worden bereikt als met honden.

Wolvenwelpen zijn nog steeds blind en doof als ze met twee weken beginnen te lopen en hun omgeving gaan verkennen. Niemand wist dit van wolven. Wanneer ze daarmee beginnen, zijn ze in dit stadium van hun ontwikkeling voornamelijk afhankelijk van geur.

Socialisatieperiode

Wolvenwelpen en hondenpups zullen in het begin van de socialisatieperiode zonder angst rondlopen en alles onderzoeken. Voor de rest van hun leven onthouden ze datgene waarmee ze in deze periode contact maken. Pups kunnen we in dit stadium bijvoorbeeld laten kennismaken met mensen. Ze zullen zich er dan later altijd bij op hun gemak voelen: ze zijn ermee 'gesocialiseerd.' Maar na een paar weken komt deze belangrijke socialisatieperiode ten einde. Daarna kunnen onbekende geuren, visuele stimuli en vreemde geluiden voor angstreacties zorgen.

Zowel de wolf als de hond ontwikkelen hun geurzintuigen

twee weken na de geboorte, het gehoor na vier en het zichtvermogen na zo'n zes weken. Maar de kritieke periode van socialisatie begint op verschillende tijdstippen. Voor hondenpups is dit na vier weken, terwijl wolvenwelpen er al na twee weken mee beginnen. Dit leidt mogelijk tot een verschillende mentale ontwikkeling. Lord: "Als wolvenwelpen beginnen te horen, zijn ze in eerste instantie bang voor nieuwe geluiden. Wanneer ze voor het eerst gaan zien, zijn ze ook eerst bang voor wat ze zien. Als deze zintuigen zich verder ontwikkelen, ervaart de wolvenwelp een nieuwe zintuiglijke ervaring als een schok. Bij hondenpups is dat niet zo."

Verschillen

Hondenpups beginnen pas te lopen en hun omgeving te verkennen nadat de zintuigen voor ruiken, horen en zien, zijn ontwikkeld. Lord: "Het is heel verrassend hoe verschillend hondenpups en wolvenwelpen op die leeftijd zijn. Vooral als je weet hoe nauw ze genetisch aan elkaar zijn verwant. Pups van 2 weken zijn in principe hulpeloos, niet in staat om op te staan of rond te lopen."

wolvenwelpje

Wolvenwelpen onderzoeken dan alles al actief, lopen al met een goede coördinatie en beklimmen reeds obstakels. Deze ervaringsverschillen hebben gevolgen voor onder andere de mogelijkheid sociale bindingen met de mens aan te gaan."

Gevolgen

Deze nieuwe informatie zal gevolgen hebben voor het beheer van in het wild en in gevangenschap levende wolvenpopulaties.

Lord onderzocht de reacties van 11 wolvenwelpen in drie nesten en vergeleek die met de reacties van 43 hondenpups op bekende en onbekende geuren, geluiden en visuele stimuli. Van de honden werden 33 Border Collies en Duitse herders opgevoed door de moedertee. Een controlegroep van 10 Duitse herderpups werden met de hand opgevoed.

Bron: www.umass.edu

Kostwinners en probleemers

Eten alsof je leven ervan af hangt, bang voor de voerbak, poep eten, niet-eetbare dingen eten, overgevoeligheid voor eten. Voedsel is toch vooral lekker en iets dat je graag aan je huisdier geeft?

De behoeften, motieven en gedragingen die aan voedsel kunnen gaan kleven zijn soms complexer dan je in eerste instantie denkt. Er kunnen dan ook allerlei gedragsproblemen bij huisdieren ontstaan die met voedsel te maken hebben. Hier liggen vaak diverse collectieve en individuele oorzaken aan ten grondslag.

Uit wetenschappelijk onderzoek is naar voren gekomen dat dieren graag willen werken voor de kost. Dieren in het wild zijn gewend om hun voedsel te zoeken en het daarna op te eten of te bewaren voor later. Het zoeken van voedsel wordt appetitief gedrag genoemd en het nuttigen van voedsel wordt consumptief gedrag genoemd. Voor dieren zijn deze twee onlosmakelijk met elkaar verbonden en aan beide heeft een dier behoefte. Huisdierenreigenaren zijn hier meestal niet van op de hoogte en houden daardoor geen rekening met het zoekelement dat bij eten hoort. Onze huisdieren krijgen meestal twee keer per dag een bak voer waar ze niets voor hoeven doen. De grote concentratie voer op één plek kan er voor zorgen dat het dier het voedsel in een keer opschrokt. Denk maar eens aan een lopend buffet voor mensen. De enorme concentratie voedsel, mooi uitgestald op een paar tafels haalt het schrokkerige in sommigen van ons ook naar boven. Pakken wat je pakken kan, omdat je het wellicht later niet meer tot je beschikking hebt. Het lijkt op een oeroud overlevingsmechanisme.

Speurwerk en voedselspelletjes

Voedsel zoeken is voor een dier een doel op zich en heeft een belonende waarde in zich. Je kunt je bedenken

saai, die dagelijkse bak voer

wat dit kan betekenen als hier niet meer aan voldaan wordt.

Bij sommige landbouwhuisdieren in de intensieve veehouderij of bij dieren-tuindieren zie je als gevolg van het uitblijven van appetitief gedrag bepaalde stereotiepe gedragingen ontstaan. Dit is gedrag met zeer weinig variaties en veel herhaling, bijvoorbeeld 'ijsberen' bij tijgers en beren. Volgens Claudia Vinke, Gedragsbioloog bij de Gedragskliniek voor Dieren, Universiteit Utrecht, zou het voor het welzijn van onze huisdieren en om voer gerelateerde gedragsproblemen te voorkomen, goed zijn als we ook wat meer aandacht zouden besteden aan het zoekelement van het eetgedrag van onze huisdieren. Dit kun je volgens haar doen door je huisdier voldoende afleiding te geven. Je kunt de hond bijvoorbeeld (voer)spelletjes aanbieden of speurwerk laten doen. Het is ook belangrijk dat de hond binnen en buiten voldoende lichaamsbeweging krijgt. Op deze manier creëer en/of vervang je het zoekelement van eten.

Poep en stenen eten

Mijn hond eet poep. 'Bah!' is waarschijnlijk het eerste wat in je opkomt. Ontlasting eten is een ander opvallend eet- en voedsel gerelateerd gedragsprobleem. Dit gedrag wordt coprofagie genoemd. Moederhonden eten vaak

de ontlasting van hun pups en pups kunnen ook wel eens 'speels' wat ontlasting eten maar dit gedrag verdwijnt als het goed is. 'Alles wat buiten deze categorie valt wordt gezien als afwijkend gedrag en kan verschillende oorzaken hebben.', aldus Claudia Vinke. Bij honden zijn er twee soorten van coprofagie. Er zijn honden die ontlasting eten van honden en er zijn honden die ontlasting eten van andere dieren zoals paarden, schapen, katten en konijnen. Er is ook nog verschil in eigen ontlasting eten of dat van andere honden en soms lijkt de voorkeur ook te liggen in de consistentie van het product; hard, zacht, brokkelig of liever bevroren. Slecht verteerde ontlasting van honden met een maag- of darmprobleem wordt ook aantrekkelijk gevonden. Het eten van ontlasting kan een medische oorzaak hebben zoals maagdarmproblemen of het kan komen door een plotselinge wisseling van voer; bijvoorbeeld van zacht naar hard voer. Coprofagie kan echter ook een gedragsprobleem zijn waar dan ook weer verschillende oorzaken aan ten grondslag kunnen liggen. Een hond kan bijvoorbeeld ontlasting gaan eten uit verveling, om aandacht te vragen van de baas, of als gevolg van stress. Een dier kan naast ontlasting soms zelfs ook stenen, wol, een ring of andere niet-eetbare voorwerpen gaan

eten. Dit gedrag heet pica. Doet een volwassen dier dit en is een medische oorzaak uitgesloten, dan kan dit net zoals bij het eten van ontlasting komen door verveling, stress of om aandacht te vragen. Wanneer een medische oorzaak uitgesloten is, kan onderzocht worden wat ten grondslag ligt aan het picagedrag of de coprofagie. 'Eigenaren vinden het vaak smerig en/of niet noodzakelijk om er mee naar de dierenarts te gaan. Het eten van ontlasting of niet-eetbare voorwerpen kan echter grote risico's met zich meebrengen zoals infecties. Het is dus aan te raden om iets aan dit gedrag te doen', aldus Claudia Vinke.

Voedselovergevoeligheid

Een heel ander voedsel gerelateerd probleem is overgevoeligheid voor bepaalde voedselbestanddelen. Claudia Vinke ziet met enige regelmaat honden op het spreekuur die volgens hun eigenaar opvallend actief gedrag vertonen. Er kunnen dan aanwijzingen zijn voor voedselovergevoeligheid. Het dier kan last hebben van maag-darmklachten, huidklachten of hyperactiviteitsverschijnselen. Ook in de mensenwereld is het bekend dat hyperactiviteitsverschijnselen soms gekoppeld zijn aan voedsel. In de ADHD literatuur worden onder andere suikers en eiwitten genoemd als veroorzaker.

Helaas is hierover bij dieren nog weinig bekend. Een eliminatiedieet; een zelf gekookt dieet met uitsluitend een onbekende eiwitbron plus rijst of een dieet dat de dierenarts kan verstrekken, zou kunnen helpen bij het opsporen van voedselgevoeligheid. Alleen al een hypoallergeen dieet; een mengsel van, voor het immuunsysteem, niet meer herkenbare geknipte eiwitbestanddelen die geen overgevoelighedsreactie uitlokken, kan in sommige gevallen dusdanige gedragsveranderingen teweegbrengen dat voor de eigenaar het gedragsprobleem is oplost. *Bron: Over Dieren, Jaargang 27, nr. 106*

Nieuw Leven

Het afgelopen kwartaal werden bij fokkers van de AVLS 5 nesten geboren met 34 pups. Zoals altijd staat alle informatie over de ouderdieren bij de dekmeldingen op de website.

Sara

Sarabi

Matsi

Eowyn

Bantu

► In kennel Howling By Moonlight van Katleen Wijns werden op 15 april 8 pups geboren. Het waren vier teefjes, 3 wolfsgrauw en 1 bosbruin en 4 wolfsgrauwe reutjes. De vader is Yes Djangoonai Andjing Bastaja. De moeder is Ceridwen Cara Mo Anam.

► In kennel Accidentally in Love van Ellen Versnel werden op Pinksterzondag 24 mei 7 pups geboren. Eén pup is helaas dezelfde dag nog overleden. De andere 6 waren 4 reutjes en 2 teefjes, allen wolfsgrauw. De vader is Otis Redding Sawoduwhi, de moeder is Mikah Bantu Lohbo Villa della Lupa.

► In kennel Silva Amica van Jan en Gerrie Pols zagen op donderdag 4 juni twee pups het levenslicht. Een reutje met een gewicht van maar liefst 650 gram en een teefje van 625 gram. Beiden wolfsgrauw. De moeder is Zohey Zandra Zenit Bastaja, vader is Byela van Riva Tyr Vidar.

► In kennel Chumani van Sylvia Weyrich werden op 28 juni 10 puppy's geboren. Vijf reutjes en vijf teefjes, allen wolfsgrauw. De moeder is Chumani's Eowyn Baja, de vader is Baka Inu Laufreya Sonr Loki.

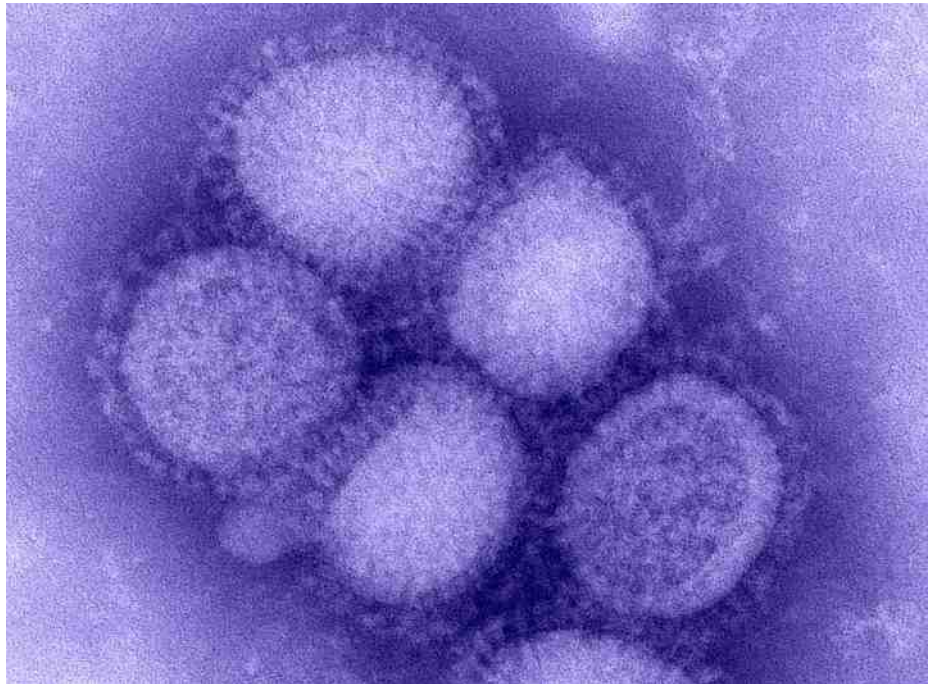
► Bij Suzanne Stoetzer werden op 6 juli 8 puppy's geboren: 6 reutjes en 2 teefjes, allen wolfsgrauw. De moeder is Honovi Ar Borin Braz. De vader is Chumani's Etu Arik.

Virusziekten bij de hond

We willen natuurlijk allemaal dat onze Saarlooswolfhonden gezond en wel door het leven huppelen, maar er liggen steeds gevaren op de loer die de pret bederven: schimmels, bacteriën, parasieten en virussen. En over die laatste categorie gaan we het even hebben. Gelukkig kunnen onze honden tegen de meeste virussen worden gevaccineerd. Een virus is niet meer dan een klompje erfelijk materiaal in een eiwitomhulsel. Het is, anders dan een bacterie, geen levend wezen en is dus niet met antibiotica te bestrijden. Hoe dan wel?

door Johan Berends

Een antibioticum wordt soms voorgeschreven bij een virusinfectie, maar dit wordt uitsluitend gedaan om een bijkomende bacteriële ontsteking de kop in te drukken. Sommige virussen kunnen met vaccins worden bestreden. De vaccins bevatten verzwakte of gedode virussen waardoor het afweerorganisme van het (meestal jonge) dier wordt geactiveerd. Virussen hebben geen eigen stofwisseling en kunnen zich niet zelfstandig voortplanten. Ze hebben daarvoor een gastheer nodig, waarbij ze zich hechten aan specifieke lichaamscellen. Na de hechting injecteert het virus zijn erfelijk materiaal in de gastheercel. Er worden nu grote hoeveelheden nieuwe virussen aangemaakt in de cel. De gezondheid van de gastheer wordt hierdoor ernstig aangetast en kan uiteindelijk zelfs tot zijn dood leiden. Sommige virussen zijn niet te bestrijden. In het gunstigste geval zijn ze relatief onschuldig, in het ernstigste geval zijn ze dodelijk.

een virus onder de microscoop

Rabiës

Het meest gevreesde virus. Dodelijk voor mens en dier, beter bekend als hondsdolheid. Een eenmaal aangetast dier is ten dode opgeschreven. Rabiës is ook voor de mens zeer besmettelijk. Het virus bevindt zich in het speeksel van een geïnfecteerd dier dat het met een beet overbrengt op een ander dier of de mens. Het virus tast de hersenen van zijn gastheer aan, waardoor het zenuwstelsel niet meer goed kan functioneren. Geïnfecteerde dieren vertonen vaak een opvallende en merkwaardige omkering van het karakter. Een vrolijk dier wordt neerslachtig, een levendig dier wordt rustig. Ook treedt overvloedige speekselvorming op. Later komen aanvallen van woestijn voor (vandaar de Nederlandse naam hondsdolheid). De hond kent geen enkele bijtrem meer, nog erger: hij moet bijten! Ook heeft hij grote moeite met slikken en kwijlt voortdurend als de eerste verlamningsverschijnselen optreden. De hond wil blaffen, maar produceert geen geluid. In het laatste stadium raakt het dier helemaal verlamd. De hond kan nu niet meer lopen en zal totaal uitgeput gaan liggen. De dood is nu niet meer ver weg. Gelukkig is hondsdolheid goed te voorkomen met vaccinatie.

Parvo

Deze ziekte wordt veroorzaakt door een virus dat Canine Parvo Virose heet. Het virus verspreidt zich door speeksel en ontlasting. Het is vrijwel immuun tegen bestrijding. Parvo komt vooral bij puppy's voor, maar kan ook optreden bij volwassen honden die niet zijn gevaccineerd. De dieren zijn erg futloos. De verdere verschijnselen zijn: een pijnlijke buik, regelmatig braken en diarree met soms veel bloedverlies. De pups willen niet eten of drinken, waardoor ze gevaar lopen op snelle uitdroging met de dood tot gevolg. Een variant van het virus tast de hartspier aan en is alleen besmettelijk voor pups. Een pup of hond met een Parvo-infectie is vrijwel ten dode opgeschreven. Behandeling is er niet. Het is dus belangrijk dat de pups preventief worden gevaccineerd.

Kennelhoest

Het Canine Adeno virus is verantwoordelijk voor kennelhoest. Het virus wordt door het dier ingeademd en komt voor op plaatsen waar dieren veel bij elkaar komen zoals hondenasiels en pensions, uitlaatplaatsen en tentoonstellingen. Het virus veroorzaakt een droge hoest, meestal met heftige aanvallen. De symptomen zijn verder:

koorts, opgezette keelamandelen en lymfeknopen in de keel. De behandeling richt zich voornamelijk op symptoombestrijding met hoestdrankjes of een hoest onderdrukkend middel.

Ziekte van Carré

Dit wordt ook wel hondenziekte genoemd. Met dit virus kreeg Leendert Saarloos te maken bij het begin van zijn fokexperimenten tussen wolvin en Duitse herder. Zijn eerste wolvin bezweek eraan en later veel nakomelingen van de tweede wolvin. Het virus is nauw verwant aan het menselijke mazelen virus en kan niet overleven in de buitenlucht. Het verspreidt zich door middel van direct contact tussen de dieren via neusvocht, speeksel, oogvocht, urine etc. Er zijn verschillende stadia van de ziekte. Koorts, een loopneus en een ontsteking van het bindvlies. De eetlust is afwezig. Daarna diarree, longontsteking, veel hoesten, puistvorming en een abnormale aangroei van huid aan de snoet en de zolen. Vervolgens zien we beven van het lichaam, ongewilde spiersamentrekkingen en verlamming van de achterhand. De hond kan de ziekte overleven, maar bij genezing is meestal blijvende schade ontstaan aan het zenuwstelsel. Preventief kan worden gevaccineerd. Vermoed wordt dat het virus tevens verwant is aan het virus dat hardpad disease bij honden veroorzaakt. Honden die werden ingeënt tegen Carré kregen nooit hardpad.

CHV virus

Dit is de afkorting van het Canine Herpes Virus. De herpesbesmetting verloopt via volwassen honden die geen ziekteverschijnselen hebben, maar het virus in de geslachtsorganen bij zich dragen. Het virus verspreidt zich via de dekking. Bij de geboorte worden de pups door de vaginale uitscheiding van de teef besmet of via het mondvocht bij het likken van de pups. Pupsterfte treedt snel op, binnen 24 tot 48 uur. De symptomen zijn benauwdheid, nauwelijks drinken, neusvloeïngen, groene diarree en de pup jammert voortdurend. Ook treden bloedingen op in de buik en op de slijmvliezen. Bij besmetting treedt vaak 100% pupsterfte op. Er is een vaccin tegen CHV ontwikkeld. Het is verstandig de moederhond pre-

ventief te vaccineren! Zo'n 10 dagen na de dekking en 1 à 2 weken voor de bevalling. De pups worden dan via de moedermelk immuun. Vraag de dierenarts om advies.

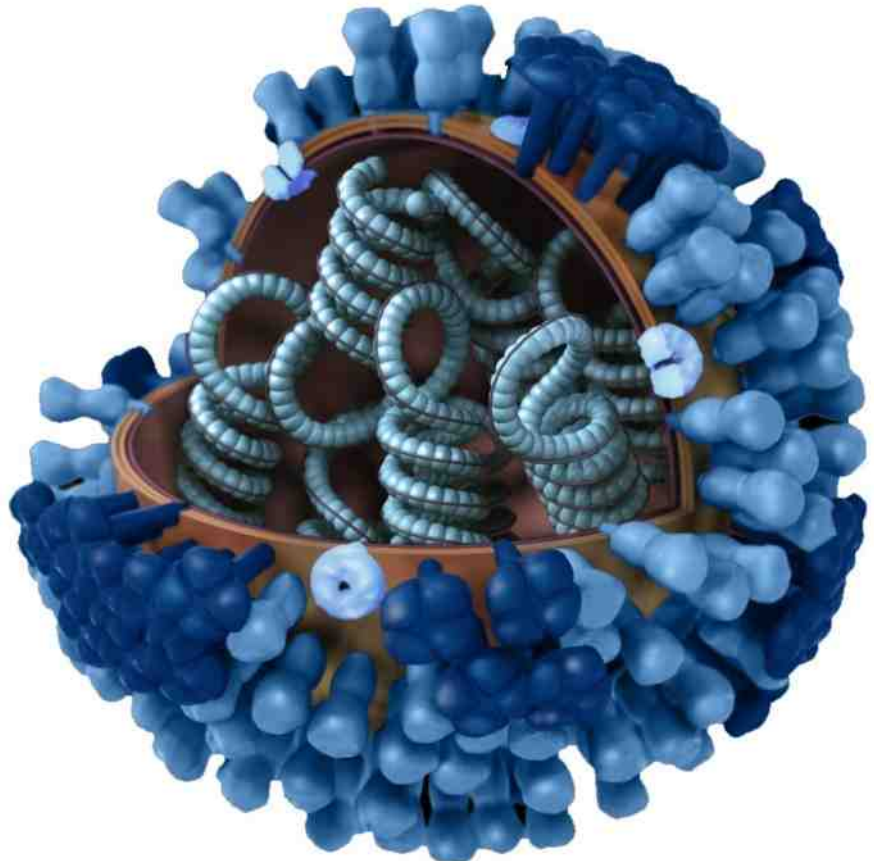
Ziekte van Rubarth

Deze besmettelijke leverziekte wordt veroorzaakt door het Hepatitis Contagiosa Canis (HCC) virus. Het virus veroorzaakt ontstekingen aan de lever,

pijnlijk rondom het gebied van de lever. Ook zien we bloedingen in de huid. Er is geen behandeling. Een geïnfecteerde, niet gevaccineerde hond is ten dode opgeschreven.

Wratten

We eindigen met een redelijk onschuldig virus met de mooie naam Canine Papillomatose. Dit virus veroorzaakt wratten bij honden. De infectie kan op

schematische voorstelling van een virus

waardoor deze afsterft. Door goede vaccinatie komt de ziekte nu niet veel meer voor. Incidenteel nog bij jonge honden. Het virus wordt uitgescheiden door urine, ontlasting en via speeksel. Besmetting loopt de hond op via de luchtwegen, waar het virus zich vermeerderd in onder andere de slijmvliezen. Via het bloed worden de organen aangetast. Opvallend is dat het virus vaak een witte troebelings van het hoornvlies veroorzaakt, het zogenaamde melkglas oog, dat vaak weer vanzelf verdwijnt. De hond heeft hoge koorts, braakt, heeft diarree en vertoont "dronken" gedrag. De eetlust is totaal afwezig. De onderbuik is zeer

de lippen aan de binnen- en buitenkant, in de bek en zelfs in de keel voorkomen en ziet eruit als kleine bloemkolen. De bek kan muf en onfris ruiken. De hond kan moeite krijgen met eten als de infectie zeer ernstig is en tot in de keelholte is doorgedrongen. De aantasting verdwijnt meestal na een maand tot maximaal een half jaar als de hond genoeg weerstand heeft opgebouwd. De infectie is zeer besmettelijk voor andere honden. Een besmette hond moet zo min mogelijk in contact komen met andere honden als dat mogelijk is. Druppelen met de homeopathische tinctuur Acidum Nitricum zou helpen in de bestrijding.

A star is born

EMS Films, de producent van de bekende natuurfilm over de Oostvaardersplassen 'De nieuwe Wildernis' komt met een opvolger: 'Holland - Natuur in de Delta.' De filmmaatschappij benaderde de AVLS. Of we een Saarlooswolfhond konden leveren. Maar natuurlijk!

door Bertus Strijk

Woensdag 8 april kregen Coby en ik de vraag van de AVLS of wij een van onze SWH's wilden laten meedoen. Het leek ons wel leuk. Wij dachten gelijk aan Amber. Ik stuurde een mail met een foto van haar in de sneeuw en belde productie leider André Janse. Hij vond Amber erg mooi. Ze had een lieve uitdrukking. Hij wilde een hond hebben die er wolfachtig uitzag om de oerhond te benaderen. Figuranten zouden de eerste mensen spelen die zo'n 7000 jaar geleden Nederland binnentrokken. Er werd met een kleine testdrone gewerkt om goede shots te maken. Het zou een paar uurtjes duren. In een opwelling vroeg ik of Bram Gebuys misschien met die kleine testdrone werkte. André zei verbaasd, ja! Dat was erg toevallig. Bram is een jeugd-vriend van mij en vorig jaar zaten we nog in zijn werkkamer beelden te bekijken van 'De nieuwe Wildernis.' Bram zei toen al dat er een tweede natuurfilm in de maak was en dat hij eraan mee ging werken.

Opa

Toen we aankwamen op de locatie zouden Coby en ik wachten in de warme kantine tot de opnamen klaar waren. Maar een kwartiertje later vroeg regisseur Mark Verkerk of ik ook in leren, zeemlappen kleding mee wilde doen. Ik werd zo'n beetje de opa van het groepje. Nou, ik heb het geweten! Nu weet ik wat die Batavieren meemaakten. Het sneeuwde zelfs af en toe, en dan van 1 uur 's middags tot 9 uur 's avond lopen door koud water, modder, wind, regen, distels en brand-

Holland - Natuur in de Delta

netels in scherp hard gras op blote voeten! Maar het was onvergetelijk. Amber hoefde geen uitleg, alsof zij al jaren meeliep met jagers uit de oertijd. Het waren korte stukjes van ongeveer 100 meter, steeds vanuit een andere hoek gefilmd. Amber liet zich niet afleiden door de camera's en alle filmmedewerkers.

Uniek

In de film is het natuurlijk maar een klein onderdeel, maar het blijft uniek om hier aan meegewerkt te hebben en

zeemleren lappen

te zien wat er zich zoal achter de schermen afspeelt. Er komt ook een boek uit en als de film in de bioscoop draait, komt er een DVD met scènes hoe de film is gemaakt. De film zelf komt in september in de bioscoop. Ik heb ook een paar foto's gekregen van

de opnamen. De filmmaatschappij zegt zelf over de film: "Het verhaal wordt verteld vanuit een cultuur-historische context gezien vanuit het perspectief van hoofdpersonages als de zeearend, bever, haas, pimperl-blauwtje en stekelbaars."

Ik heb het geluk gehad mee te kunnen kijken wat ze opgenomen hebben. Het zijn werkelijk fantastische opnames. Je gaat dan de doorsnee diertjes zoals vlinders en stekelbaarsjes met heel andere ogen bekijken. Het is ongelooflijk hoe ze de natuur in ons kleine, overbevolkte landje weten uit te lichten.

Samenwerking

Het was ook schitterend mee te maken hoe de samenwerking tussen de productie leider André Janse en regisseur Mark Verkerk verliep. André heeft de gave om makkelijke en moeilijke onderwerpen op een hele prettige en begrijpelijke manier uit te leggen. De regisseur is heel stil en praat zachtjes, maar weet precies wat hij wil. Hij ziet de hele film al in zijn gedachten.

Coby en ik vonden het hartstikke leuk dat onze Saarlooswolfhond Aisha Amber Sawoduwhi vermeld zal worden in de aftiteling. Al zouden we maar één seconde te zien zijn in de film, de belevenis, de video's en de foto's die ik eraan heb overgehouden, is een enorm mooie herinnering.

Cavom[®]

de natuurlijke voeding

*Cavom is de volledige
en hoogwaardige maaltijd
voor uw hond.*

*Cavom bevat alle essentiële
voedingsstoffen in de juiste
verhouding.*

*Cavom is voordelig
in gebruik, door de hoge
energiewaarde en de lichte
verteerbaarheid.*

*Voor specifieke vragen over
Cavom kunt u altijd contact
met ons opnemen.*

Netto ter beschikking
(M.E.) ± 4200 Kcal/kg

Cavom daar draait een gezond hondenleven om

VDM Diervoederfabriek B.V., Tussendiepen 9 -13, 9206 AA Drachten,
Tel: +31(0) 512 51 59 55, Fax: +31 (0) 512 51 60 50, E-mail: vdm@cavom.nl

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

www.editoo.nl

Indien onbestelbaar: Secretariaat AVLS
Jean Sibeliusstraat 33
3069 MJ Rotterdam

www.avls.nl